

Statut PAKP

Sobór Biskupów PAKP

Statut Wewnętrzny Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego

I. Zasady ogólne

§ 1

1. Polski Autokefaliczny Kościół Prawosławny, zwany dalej "Kościółem", stanowi część składową Powszechnego Kościoła Prawosławnego oraz zachowuje z nim jedność w sprawach dogmatycznych i kanonicznych, jest niezależny od jakiegokolwiek władzy duchowej lub świeckiej, jak też jest on równy w prawach ze wszystkimi Prawosławnymi Kościołami Autokefalicznymi.

§ 2

Kościół rządzi się na podstawie:

1. Słowa Bożego podanego w Piśmie Świętym,
2. Św. Tradycji, a mianowicie:
 - a) kanonów św. Apostołów,
 - b) kanonów Siedmiu Powszechnych i Dziesięciu Lokalnych Soborów, uznanych przez Święty Powszechny Kościół Prawosławny,
 - c) kanonicznych przepisów Ojców Kościoła, przyjętych przez Sobory Powszechne (IV, 1; VI, 2; VII, 1).
3. Uchwał Soborów Lokalnych naszego Kościoła

§ 3

1. Zgodnie ze Słowem Bożym (Dz 2, 47; 5, 14) i św. Tradycją, Kościół na podstawie przepisów kościelnych ma prawo i obowiązek przyjmowania na swe łono tych wszystkich, którzy zwracają się ku niemu i w nim szukają zbawienia.
2. Włączenia do Kościoła innej organizacji kościelnej lub religijnej o własnym ustroju wewnętrznym, zawarcia związku ustrojowego z taką organizacją oraz utworzenia nowego obrządku w Kościele dokonuje Św. Sobór Biskupów z zachowaniem kanonów kościelnych (Baz 1, 47). Uchwałę Św. Soboru Biskupów realizuje metropolita.

II Sobór Lokalny

§ 4

1. Zwierzchnią władzą Kościoła jest jego Sobór Lokalny (II, 2), składający się z biskupów oraz przedstawicieli duchowieństwa i wiernych, zwoływany przez metropolitę na podstawie uchwały Św. Soboru Biskupów, w miarę potrzeby.
2. Celem Soboru Lokalnego jest nadawanie zasadniczego kierunku życiu Kościołów w myśl Pisma Świętego i św. Tradycji, a w szczególności:
 - a) zachowanie i rozwój życia kościelnego i duchowego,
 - b) zaspakajanie duchowych i moralnych potrzeb wiernych Kościoła,
 - c) piecza nad potrzebami związanymi z funkcjonowaniem Kościoła.
3. Ordynację wyborczą do Soboru Lokalnego uchwała Św. Sobór Biskupów.
4. Regulamin obrad Soboru Lokalnego uchwała Św. Sobór Biskupów. Sobór Lokalny może zmienić ten regulamin.
5. W skład Soboru Lokalnego wchodzi:
 - a) metropolita,
 - b) wszyscy urzędujący biskupi diecezjalni oraz biskupi wikariusze,
 - c) jeden duchowny i jeden świecki przedstawiciel każdego dekanatu, wybrani przez

dekanalne zebrania wiernych,

d) jeden przedstawiciel każdego klasztoru, wybrany przez ogólne zebranie klasztorne.

e) Jeden przedstawiciel każdej szkoły teologicznej, wybrany przez ogólne zebranie pracowników szkoły.

6. Przedstawiciele, o których mowa w ust. 5 c-d, wybierani są w głosowaniu tajnym.

§5

1. Uchwały Soboru Lokalnego są ważne, jeżeli podjęte zostały większością głosów tajnym głosowaniu w obecności co najmniej dwóch trzecich członków soboru. W sprawach doktrynalnych i kanonicznych ostateczna decyzja należy do Św. Soboru Biskupów jako następców św. Apostołów i wyrazicieli św. Tradycji.

2. Uchwały i inne akty Soboru Lokalnego są publikowane w organie prasowym Kościoła.

III Święty Sobór Biskupów

§6

Św. Sobór Biskupów jako następca władzy apostołowskiej jest organem władzy kościelnej regulującym sprawy, które przekraczają zakres uprawnień kanonicznych biskupów diecezjalnych (Ap 34; I, 4,5,6,7,8; VII, 6)

§7

1. Św. Sobór Biskupów składa się ze wszystkich urzędujących biskupów Kościoła (I, 5). Biskupów spoza granic zaprasza się na posiedzenia rozpatrujące ich sprawy.

2. Św. Sobór Biskupów zwołuje metropolita przynajmniej dwa razy do roku.

3. Przewodniczącym Św. Soboru Biskupów jest metropolita (Ant 16)

4. Uchwały Św. Soboru Biskupów zapadają zwykłą większością głosów przy obecności przynajmniej połowy biskupów mających siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

§8

Do zakresu działania Św. Soboru Biskupów należy piecza nad stanem moralnym wiernych Kościoła oraz nad wszystkimi sprawami Kościoła, w szczególności:

a) stanie na straży prawosławnych dogmatów wiary (Ap 37; VII, 6) i kanonów kościelnych(VII, l. 2. 6),

b) czuwanie nad moralnością duchowieństwa i wiernych,

c) spełnianie funkcji najwyższej instancji w życiu sakramentalnym Kościoła, rozstrzygającej o możliwości zmian w rytach,

d) piecza nad wewnętrzną i zewnętrzną działalnością Kościoła w duchu Pisma Świętego i nauki Ojców Kościoła,

e) udział w Soborze Lokalnym,

f) wybór nowych biskupów i ich wyświęcanie (I, 4; IV, 28), a także przenoszenie i zwalnianie biskupów, jeżeli dobro Kościoła bezwzględnie tego wymaga (Ap 14; I, 15) oraz zawieszanie ich w czynnościach zgodnie z kanonami,

g) tworzenie i znoszenie diecezji oraz ustalanie i zmienianie ich granic (IV, 17; VI, 25),

h) aprobowanie nowych ksiąg liturgicznych i podręczników do nauki religii oraz literatury kościelnej,

i) rozstrzyganie sporów, nieporozumień i ważniejszych wątpliwości w życiu kościelnym (Ap 37; VII, 6),

j) sądownictwo kościelne w drugiej i ostatniej instancji,

k) przyjmowanie i rozpatrywanie skarg na biskupów (I, 5), rozstrzyganie sporów między nimi

- (IV, 17; VI, 25) oraz sądownictwo w jedynej instancji nad biskupami (Ap 74),
- l) orzekanie w ostatniej instancji w sprawach dotyczących wyłączenia z Kościoła,
 - ł) uchwalanie ordynacji wyborczej i regulaminu obrad Soboru Lokalnego,
 - m) uchwalanie Statutu Wewnętrznego PAKP, parafialnego, statutu duszpasterstwa wojskowego oraz innych nie przewidzianych w niniejszym statucie regulaminów, instrukcji i przepisów,
 - n) przyznawanie na wniosek biskupów diecezjalnych (Ap 34) nagród kościelnych poczynając od protojerejsstwa,
 - o) sprawowanie kontroli w Kościele.

§9

1. Uchwały i inne akty Św. Soboru Biskupów są wpisywane do Dziennika Uchwał Św. Soboru Biskupów.
2. Decyzje Św. Soboru Biskupów wchodzi w życie po ich przyjęciu, jeżeli decyzje te nie ustalają innego terminu wejścia w życie.
3. Sprawozdania z posiedzeń Św. Soboru Biskupów oraz jego uchwały są publikowane w organie prasowym Kościoła

§10

1. Sprawowanie kontroli w Kościele polega na:
 - a) badaniu legalności, prawidłowości i celowości gospodarki finansowej metropolii i poszczególnych diecezji.
2. Św. Sobór Biskupów ustala zakres poszczególnej kontroli i wyznacza jednego z biskupów dla jej przeprowadzenia.
3. Wyznaczony biskup ma w ustalonym zakresie kontroli prawo do wglądu do wszystkich ksiąg i dokumentów dotyczących gospodarki finansowej oraz prawo żądania potrzebnych wyjaśnień.
4. Wyznaczony biskup składa Św. Soborowi Biskupów sprawozdanie o wynikach kontroli.

IV Metropolita

§ 11

Zwierzchnikiem Kościoła (Ap 34), to jest pierwszym biskupem i przedstawicielem Kościoła w stosunkach wewnętrznych i zewnętrznych, w tym również wobec organów Państwa i organów władzy i administracji państwowej: centralnej, terenowej i samorządowej jest Prawosławny Metropolita Warszawski i całej Polski.

§ 12

1. Metropolita sprawuje swe funkcje na podstawie kanonów, uchwał Św. Soboru Biskupów i Soboru Lokalnego oraz postanowień niniejszego statutu, a w szczególności:
 - a) dba o dobro metropolii (Ant 9),
 - b) zwołuje Św. Sobór Biskupów, przewodniczy mu (Ant 9) oraz czuwa nad wykonaniem jego uchwał,
 - c) zwołuje Sobór Lokalny na podstawie uchwały Św. Soboru Biskupów,
 - d) dba o obsadzenie we właściwym czasie stanowisk biskupich (IV, 25),
 - e) udziela biskupom diecezjalnym urlopów stosownie do przepisów kanonicznych,
 - f) udziela biskupom braterskich rad,
 - g) zwraca się łącznie z członkami Św. Soboru Biskupów do całego Kościoła z orędziami i odezwami pasterskimi w formie ustnej i pisemnej,
 - h) ma prawo odwiedzać wszystkie diecezje metropolii i wszystkich biskupów,

i) utrzymuje łączność ze zwierzchnikami innych Autokefalicznych Kościołów Prawosławnych w kwestiach dogmatycznych i kanonicznych oraz w sprawach dotyczących życia religijnego,

j) dba o przygotowanie we właściwym czasie św. Mira - Krzyżma dla Kościoła.

2. Metropolita składa Św. Soborowi Biskupów oraz Soborowi Lokalnemu sprawozdanie z całokształtu swej działalności.

§ 13

Metropolita sprawuje swą funkcję w porozumieniu z biskupami swej metropolii (Ap 34; Ant 9) i korzysta z ich rad przy rozstrzyganiu ważniejszych spraw, zaś biskupi diecezjalni we wszystkich ważniejszych sprawach zwracają się do metropolity po radę (Ant 9).

§ 14

Imię metropolity jest wymieniane w modlitwach podczas nabożeństw we wszystkich świątyniach prawosławnych Kościoła (Dwukr 13).

§ 15

1. Metropolicie przysługują następujące odznaki zewnętrzne: biały kłobuk z krzyżem i dwie panagie. Ponadto podczas uroczystości liturgicznych przed metropolitą noszony jest krzyż.

2. Metropolicie przysługuje tytuł: "Wielce Błogosławiony Prawosławny Arcybiskup Warszawski i Metropolita całej Polski".

3. Metropolita odznacza biskupów godnością arcybiskupa i krzyżem na kłobuku.

§ 16

Metropolitę wybiera Św. Sobór Biskupów najpóźniej w terminie trzech miesięcy od śmierci poprzedniego metropolity, składający się z biskupów z terenu Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 17

W przypadku niemożności wykonywania przez metropolitę jego obowiązków, sprawami metropolii za jego wiedzą zarządza najstarszy chirotonią biskup diecezjalny z terenu Rzeczypospolitej Polskiej, jako przewodniczący Św. Soboru Biskupów.

§ 18

1. Przy metropolicie działa Kancelaria Metropolitalna, która jest jednocześnie Kancelarią Św. Soboru Biskupów i diecezji metropolitalnej.

2. Kancelaria Metropolitalna składa się z pracowników mianowanych i odwoływanych przez Metropolitę.

§ 19

1. Po śmierci metropolity jego prawa i obowiązki pełni do czasu wyboru nowego metropolity Locum Tenens, którym jest z urzędu biskup diecezjalny mający siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej i najstarszy chirotonią.

2. Postanowienia paragrafu 13 i 17 mają odpowiednie zastosowanie do Locum Tenensa.

V Diecezje i ich biskupi

§ 20

Kościół stanowi jedną metropolię, z zastrzeżeniem wynikającym z postanowienia § 3 ust. 2, a pod względem terytorialnym dzieli się na diecezje (II, 2; m, 8; IV, 17; Kart 64. 67).

§ 21

1. Na czele diecezji warszawsko-bielskiej stoi, jako jej arcybiskup metropolita z siedzibą w Warszawie.
2. Na czele innych diecezji stoją biskupi diecezjalni przebywający (Kart 82) w swych siedzibach biskupich.
3. Zmiana siedzib biskupich, zarówno diecezjalnych jak i wikarialnych, wymaga uchwały Św. Soboru Biskupów.

§ 22

Biskupów diecezjalnych wybiera Św. Sobór Biskupów (I, 4; IV, 28) spośród kandydatów w wieku nie niżej 30 lat, odpowiadających warunkom wymaganym w Kościele prawosławnym (VI, 12), posiadających odpowiednie zalety duchowe (VII, 2; Laod 12; Sard 10; Dwukr 17) i nienaganna opinię jak również wyższe wykształcenie teologiczne i przynajmniej pięcioletni staż działalności w służbie Kościoła.

§ 23

1. Biskup diecezjalny jako kanoniczny następca św. Apostołów jest zwierzchnikiem i reprezentantem swej diecezji, którą zarządza na podstawie kanonów: Ap 15.27.37.55. 81. 83; Ant 9. 17; Kart 6. 25. 38. 52; VI, 9; I, 5. 12. 15. 16; VII, 4; Sard 14; Dwukr 9; Baz 10. 74. 88; Teof 4. 6).
2. Biskup diecezjalny sprawuje kontrolę wobec osób prawnych i innych instytucji należących do diecezji. Może on powierzyć przeprowadzenie kontroli wyznaczonemu przez siebie duchownemu. Do kontroli tej stosuje się odpowiednio postanowienia § 10ust. 1 i 3 niniejszego statutu.

§ 24

1. Biskup diecezjalny (IV, 3) sprawuje sąd kościelny w pierwszej instancji dla osób duchownych i świeckich w sprawach dotyczących grzechu, przeciwko wierze, bogobożności i moralności chrześcijańskiej.
2. Biskup diecezjalny orzeka w pierwszej instancji w sprawach zdjęcia błogosławieństwa kościelnego ze związku małżeńskiego.
3. Stronom przysługuje odwołanie od orzeczeń biskupa diecezjalnego do Św. Soboru Biskupów jako drugiej i ostatniej instancji.
4. Biskupi diecezjalni i Św. Sobór Biskupów sprawują sąd kościelny według kanonów Powszechnego Kościoła Prawosławnego.

§ 25

1. Biskupom diecezjalnym mogą być przydzieleni biskupi wikariusze (Kart 27).
2. Biskupów wikariuszy wybiera Św. Sobór Biskupów (I, 4; IV, 28) spośród kandydatów posiadających kwalifikacje wymienione w § 22 niniejszego statutu.
3. zakres czynności biskupów wikariuszy określają kanony.

§ 26

Biskupi mają obowiązek odwiedzania parafii swej diecezji (Kart 63).

§ 27

W czasie wakowania stanowiska biskupa diecezjalnego oraz w przypadku niemożności wykonywania przez biskupa diecezjalnego jego obowiązków, zarząd diecezji sprawuje biskup wikariusz (Kart 27), a w razie braku biskupa wikariusza - biskup innej diecezji, wyznaczony czasowo przez Św. Sobór Biskupów.

§ 28

Majątek sakralny biskupa po jego śmierci przechodzi na własność diecezji (metropolity na metropolię).

VI Zarząd diecezjalny

§ 29

1. Diecezją zarządza biskup diecezjalny przy pomocy biskupa wikariusza, (jeśli jest w diecezji).
2. Przy biskupie diecezjalnym funkcjonuje Kancelaria Biskupia składająca się z pracowników mianowanych i odwoływanych przez biskupa.

VII Dekanaty i parafie

§ 30

Administracyjnie diecezje dzielą się dekanaty, te zaś na parafie. Podziału diecezji na dekanaty i parafie dokonuje biskup diecezjalny.

§ 31

1. Na czele dekanatów stoją dziekani (Laod 57), którzy pełnią swe czynności na podstawie instrukcji wydanej przez Św. Sobór Biskupów.
2. Za pośrednictwem dziekanów biskup diecezjalny wydaje swe zarządzenia jak również czuwa nad życiem, działalnością i sprawowaniem się duchownych oraz stanem religijno-moralnym wiernych.
3. Kandydatów na stanowiska dziekana, jego zastępcy i spowiednika wybiera duchowieństwo dekanatu, przedkładając je biskupowi diecezjalnemu do zatwierdzenia.
4. Zastępca dziekana wykonuje obowiązki dziekana w czasie wakowania tego stanowiska lub w okresie dłuższej nieobecności dziekana.

§ 32

1. Dziekan zwołuje zebrania dekanalne i przewodniczy na nim.
2. Do zakresu działania zebrania dekanalnego należą:
 - a) wybory duchownego i świeckiego przedstawiciela dekanatu na członków Soboru Lokalnego,
 - b) wysłuchanie informacji dziekana o zarządzeniach biskupa diecezjalnego dotyczących spraw gospodarczo-finansowych parafii i dekanatu oraz omawianie sposobu ich realizacji, podnoszenia wiedzy z dziedziny wiary,
 - c) wymiana doświadczeń w pracy parafialnej.
3. W zebraniach wyborczych uczestniczą wszyscy czynni kapłani, diakoni i psalmiści oraz starostowie cerkiewni.
4. Skład uczestników zebrań dekanalnych, poświęconych sprawom wymienionym w ust. 2 pkt. b-c ustala dziekan w zależności od tematyki obrad.

§ 33

1. Na czele parafii stoi proboszcz (Ap 15; VI, 25).
2. W większych parafiach pomocnikami proboszcza są wikariusze, diakoni i psalmiści, będący członkami duchowieństwa parafialnego oraz Rada Parafialna, przewodniczącym której jest proboszcz.
3. Biskup diecezjalny mianuje, przenosi i zwalnia proboszczów oraz innych członków duchowieństwa parafialnego.

§ 34

1. Do obowiązków proboszcza należy duchowe kierowanie życiem wiernych i głoszenie Słowa Bożego oraz zarząd parafią.
2. Szczególną opieką religijną i charytatywną powinni być otoczeni chorzy współpracownicy na terenie parafii.
3. Statut parafialny, uchwalony przez Św. Sobór Biskupów, określa:
 - a) szczegółowy zakres działania i obowiązków duchowieństwa parafialnego,
 - b) skład i zakres działania zebrania parafialnego,
 - c) sposób wyboru i zakres działania Rady Parafialnej,
 - d) zasady tworzenia majątku parafialnego i zarządzania nim.

VIII Duchowieństwo

§ 35

1. Kościół kształci kandydatów do stanu duchownego w Wyższym Prawosławnym Seminarium Duchownym, w szkołach teologicznych w ramach ChAT i w Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej oraz dba o ich należyte wychowanie.
2. Kościół może prowadzić inne szkoły i placówki naukowe.

§ 36

1. Kandydaci na kapłanów i diakonów są wyświęceni przez biskupów po starannym zbadaniu ich prawowierności, stałości w wierze oraz postawy moralnej. Poza odpowiednim poziomem moralnym muszą oni posiadać należyte przygotowanie teologiczne (IV, 6).
2. Udzielanie święceń osobom, które nie posiadają wykształcenia określonego w ust. 1 może nastąpić tylko w drodze wyjątku na mocy uchwały Św. Soboru Biskupów.
3. Duchowni i pracownicy kościelni mają prawo przechodzić na emeryturę zgodnie z przepisami państwowymi i praktyką Kościoła w tym względzie.

IX Nauczanie religii

§ 37

1. Proboszcz ma obowiązek zapewnić nauczanie religii na terenie swej parafii.
2. Nauczyciele religii otrzymują misję kanoniczną od biskupa diecezjalnego.
3. Biskup diecezjalny powołuje wizytatorów nauczania religii.

X Duszpasterstwo wojskowe

§ 38

1. Troską Kościoła w Rzeczypospolitej Polskiej jest otoczenie opieką duszpasterską obywateli wyznania prawosławnego, odbywających służbę wojskową
2. W tym celu Św. Sobór Biskupów w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej powołuje duszpasterstwo wojskowe, które prowadzi swą działalność w ramach Prawosławnego Ordynariatu Wojskowego.
3. Organizację duszpasterstwa wojskowego określają postanowienia art. 21-24 ustawy wymienionej w § 1, ust. 2. niniejszego statutu oraz statut duszpasterstwa wojskowego, o którym mowa w postanowieniach.

XI Duszpasterstwo specjalne

§ 39

1. Kościół ma obowiązek otoczenia opieką duszpasterską wiernych prawosławnych znajdujących się w zakładach wychowawczych i opiekuńczych, sanatoriach, szpitalach, zamkniętych zakładach opieki społecznej, krajowych koloniach, obozach młodzieżowych, aresztach śledczych, zakładach karnych i poprawczych oraz schroniskach dla nieletnich.
2. Obowiązki duszpasterskie w tym zakresie określają regulaminy uchwalone przez Św. Sobór Biskupów oraz ustawa o stosunku Państwa do PAKP, art. 26.

XII Działalność opiekuńczo-charytatywna

§40

1. Kościół i jego osoby prawne mają prawo prowadzenia właściwej dla każdej z nich działalności charytatywno-opiekuńczej.
2. Św. Sobór Biskupów określa w formie instrukcji zasady prowadzenia działalności opiekuńczo-charytatywnej.
3. Dla prowadzenia tej działalności:
 - a) metropolita może powołać Prawosławny Metropolitalny Ośrodek Miłosierdzia i nadać mu statut,
 - b) biskupi diecezjalni mogą powołać Diecezjalne Ośrodki Miłosierdzia i nadać im statuty.
4. Biskupi diecezjalni mogą powoływać jako instytucje diecezjalne im podległe, bądź też jako instytucje działające w ramach ośrodków miłosierdzia, wymienionych w ust. 3, zakłady charytatywno-opiekuńcze i placówki oświatowo-wychowawcze, a w szczególności:
 - a) domy pomocy społecznej,
 - b) zakłady opiekuńcze,
 - c) dzienne domy pomocy i ośrodki opiekuńcze,
 - d) placówki opiekuńczo-wychowawcze i resocjalizacyjne.

XII Bractwa Prawosławne

§ 41

1. Wierni prawosławni mają prawo swobodnego zrzeszania się w Bractwie Młodzieży Prawosławnej i w Bractwach Cerkiewnych w celu realizacji zadań wynikających z działalności Kościoła oraz Bractw prawosławnych.
2. Bractwo Młodzieży Prawosławnej powołuje Św. Sobór Biskupów, który czuwa nad zgodnością jego działania z przyjętym statutem i założonym przez nie celem.
3. Bractwa cerkiewne są powoływane przez biskupów diecezjalnych, którzy czuwają nad zgodnością ich działania z przyjętymi statutami i założonymi przez nie celami.

XIV Klasztory

§ 42

1. Kościół posiada klasztory męskie i żeńskie, które na wniosek biskupa diecezjalnego tworzy i znosi Św. Sobór Biskupów.
2. Św. Sobór Biskupów uchwała regulaminy klasztorów męskich i żeńskich.
3. Biskupi diecezjalni mianują i odwołują przełożonych i przełożone klasztorów.

XV Jednostki organizacyjne Kościoła poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej

§43

1. Włączenie do Kościoła organizacji kościelnej spoza granic Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności diecezji, dekanatu, parafii lub klasztoru, następuje w sposób określony w 73 ust. 2 niniejszego statutu.
2. Św. Sobór Biskupów może powołać poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej parafie prawosławne w celu zaspokajania potrzeb religijnych wiernych prawosławnych pochodzących z Polski.
3. Jednostki organizacyjne, o których mowa w ust. 1 i 2, zwane są dalej w niniejszym rozdziale "jednostkami organizacyjnymi".

§44

1. Jednostki organizacyjne działają na podstawie niniejszego statutu, przy zachowaniu przepisów prawa państwa, na którego terytorium mają one swą siedzibę.
2. W celu uwzględnienia odmienności warunków, w których działają jednostki organizacyjne, Św. Sobór Biskupów może zwolnić je z przestrzegania niektórych postanowień niniejszego statutu oraz niektórych postanowień wydanych na jego podstawie przepisów uchwalonych przez Św. Sobór Biskupów.

XVI Przepisy przejściowe i końcowe

§ 45

Prasowym organem urzędowym Kościoła są "Wiadomości Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego".

§ 46

1. Do czasu rozpoczęcia obrad Soboru Lokalnego zapisy w § 4 ust. 2 niniejszego statutu realizuje Św. Sobór Biskupów.
2. W okresie między obradami Soboru Lokalnego przepisy 17 i 18 niniejszego statutu mają odpowiednie zastosowanie.

§ 47

Traci moc Statut Wewnętrzny Kościoła uchwalony przez Św. Sobór Biskupów w dniu 26 lutego 1970r.

§ 48 Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem 10 lutego 1995 roku.

Przewodniczący Św. Soboru Biskupów Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego
Bazyli, Metropolita Warszawski i całej Polski

członkowie Św. Soboru Biskupów:

Sawa, Arcybiskup Białostocki i Gdański,
Szymon, Arcybiskup Łódzki i Poznański,
Adam, Biskup Przemyski i Nowosądecki,
Jeremiasz, Biskup Wrocławski i Szczeciński,
Abel, Biskup Lubelski i Chełmski.

Warszawa, dnia 10 lutego 1995 r.